

Opočenské noviny

Čtrnáctideník pro kulturní a společenský život Opočna

Českopolské léto 2011

Po roce odpočinku se louka a okolí v malebném Maršovském údolí opět proměnily tentokrát v dvoujazyčně švitořící tábořiště. Letos se totiž tábora kromě 33 českých dětí účastnilo 20 žáků ZŠ v polském Opoczne.

Děti byly rozděleny do družin, většinou podle toho, jak spolu chodí na schůzky během roku. V družinkách potom fungovaly dopoledne, kdy se kromě budování a udržování chodu tábora zabývaly skautskými znalostmi a dovednostmi.

Myšky – světlušky – například vyráběly želvičky z mušlí, učily se třídit odpad a konaly dobré skutky při hře "Andělíci". Ty zkušenější pomáhaly táborovým nováčkům s přípravou na slib, dobrovolnice také z vlastní iniciativy připravily stezku odvahy pro jiné družinky.

Berušky – naše skautky – splnily Cestu země (jeden ze stupňů skautské stezky) a v rámci plnění odborky Zelená panda vyráběly ptačí budky.

Družina Bobři.

Dziunie a Niunie – polské dívky – se snažily zapojit do každodenního táborového života, ale běžné práce, které zvládnou i malé světlušky, jim moc nešly. Během tábora se ale jejich aktivity zlepšovala.

Hvězdná pěchota – naše vlčata – byla připravována na Nováčkovskou zkoušku. Kluci v táboře zastávali jednodušší práce, sbírali houby a maliny.

Lišáci – mladší skauti – se učili základní uzly, připravovali se na slib, který ale nakonec kvůli špatnému počasí na konci tábora nemohli složit.

Bobři – starší skauti – plnili první stupeň ve skautské stezce, například pracovali s buzolou a orientovali se na mapě.

Výlet do ZOO

KRÁLOVÉHRADECKÝ
KRAJ

ZVLÁŠTNÍ
PŘÍLOHA

M Ě S T O
OPOČNO

Celotáborová hra: stavění přístřešku.

Mravenci – naši roveři – zastávali fyzicky i intelektuálně nejtěžší práci na táboře. Zhotovovali táborové stavby, někteří pracovali s dětmi.

Misiura – polští chlapci – pomáhali polským dívkám především ve štipání dříví a jiných fyzicky náročnějších pracích.

Rozhodně netradiční byly tento rok celodenní výlety. Při prvním jsme navštívili Zoologickou zahradu ve Dvoře Králové nad Labem, kde se v místní MHD potvrdilo pravidlo "Skaut je skladný" tím, že se nás do autobusu pro asi 50 lidí pořídilo i s domorodci nacpat 105.

Při druhém výletě starší děti navštívily Sněžku. Při náročném výletu byla vidět rozdílnost ve fyzických zdatnostech. Naše děti absolvují pěší výlety několikrát do roka. Zhoršená viditelnost nám na vrcholu Sněžky zhoršila výhled na česká i polská panorama, ale i tak jsme si to všichni užili.

Stalo se již téměř tradicí, že tábor provázejí dvě celotáborové hry. Skautky a skauti si jako Indiáni vyzkoušeli střelení lukem a šípy, házení lasem či stříkání vodní pistolkou.

Světlušky a vlčata zachraňovaly sbíráním vody strom v zapomenuté zemi Arborea. Pro získání vody všichni plnili nejrůznější úkoly: chránili vílu před Pánem větru, vařili guláš pro hladového skřítku, stali se superhrdiny a další a další. Při plnění úkolů děti prokázaly nejen to, že mají odvahu pustit se do nebezpečností a zachraňovat ohrožené a bezbranné bytosti, ale že zvládnou i skautské znalosti a dovednosti jako rozdělat oheň, uvařit čaj z bylin, které samy poznají a nasbírají, nebo rozluštit šifru.

Příprava táborového ohně.

Díky relativně pěknému počasí jsme měli 3 táborové ohně. Děti měly připravené scénky, které všechny pobavily. Polské dívky nás naučily polskou táborovou píseň a my jsme je na oplátku naučili naše nejoblíbenější písně „Hlídač krav“ a „Kozel“.

V den, kdy byla asi největší zima za celý tábor, přijel pan starosta s doprovodem a přivezl nám ledové nanuky "na osvěžení". Ani toto ovšem naše děti neodstalo, ranní rozcvičky a otužování ve studené vodě z nich udělaly alespoň na čtrnáct dní zdatné a odolné jedince.

Ke konci tábora proběhl turnaj ve stolním tenise. Z dívek první tři příčky obsadily Marlena Baran, Beata Misiurska a Ola Kmita, z chlapců zvítězil Tomáš Vymetálek, který ve finále porazil Dana Michla, na třetím místě se umístil Jarda Bartoň.

Letošní novinkou bylo, že večerka nebyla odbyta písknutím na píšťalku, ale troubil ji Honza Bartoň na trubku.

Lehce hektické a ne zcela veselé bylo předčasné ukončení tábora, jež způsobil vytrvalý déšť a stoupající hladina Metuje. Protože jsme děti nechťeli zbytečně vystavovat chladnu, mokru a nebezpečí povodně, rozhodli jsme se poslat je domů o den dřív. Obdiv patří vedoucím, kteří tuto situaci s přehledem zvládli, poděkování pak rodičům, kteří předčasný příjezd svých dětí pochopili.

Letošního tábora se zúčastnilo 16 českých dívek a 17 chlapců, 11 roverů a rangers a 9 "dospěláků". Z Polska zde bylo 6 chlapců, 14 dívek a 3 dozory. Svůj slib si složily 2 světlušky a 4 skautky. Markéta Podlasová splnila odborku Tři orlí pera, Míša Sobotková pak Tři kapky rosy.

Skautský slib.

Dobrou náladu udržovala opět vynikající kuchyně. Jeden den patřil polské kuchyni. Připravili pro nás bieli boršč – polévku a hlavní jídlo wczabovy řízek z kotlety s bramborem a mizeriu (okurkový salát). K večeri jsme ochutnali polský bigos. Moc nám všem chutnalo, ale příprava v táborové kuchyni byla v takovém množství pro Poláky očividně velmi náročná.

Závěrem bychom chtěli poděkovat Královéhradeckému kraji a městu Opočno za poskytnutí grantu na projekt Česko–polské léto, který nám umožnil uskutečnit výlet na Sněžku, ochutnat speciality polské kuchyně a odvézt si z tábora kromě vzpomínek i krásná trička.

Již nyní se těšíme na tábor 2012.